

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 46/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. C.	jak w pkt 1 a/o	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. C. w okresie od około połowy 2001 r. do lutego 2002 r. w W.	zeznania S. B.	Zbiór C:	

wspólnie i w porozumieniu z S. B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasowych, po uprzednim nabyciu środka odurzającego w postaci heroiny w ilościach od 30 do 100 gram od mężczyzny o ps. (...), w odstępach czasowych od kilku dni do kilku tygodni, o łącznej ilości nie mniejszej niż 700 gram, a następnie po podzieleniu narkotyku na tzw. „ćwiartki” po 0,25 grama zbył go z zyskiem nieustalonym osobom.		1-8, 9-13, 14-16, 17-21, 22-46, 47-48, 49-54 Akta główne: 506-508, 575-578	
częściowo wyjaśnienia P. C.	49-53, 495-496, 991-992, (...)- (...)		
częściowo zeznania K. D.	832-837		
P. C. był uprzednio karany.	protokoły oględzin akt sprawy	77-139, 140-219, 220-299	
karta karna	376-377, 424-426		
odpis wyroku nakazowego	380-381		
P. C. w chwili popełnienia czynu był poczytalny.	opinia sądowo-psychiatryczna	401-412	
1.1.2.	P. C.	jak w pkt 2 a/o	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
P. C. w okresie od połowy 2005 r. do końca 2006 r. w W.,	jak w pkt 1.1.1	jak w pkt 1.1.1	

<p>wspólnie i w porozumieniu z S. B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasowych, po uprzednim nabyciu środka odurzającego w postaci heroiny w ilościach od 10 do 40 gram od mężczyzny o ps. (...) w odstępach czasowych od tygodnia do miesiąca, o łącznej ilości nie mniejszej niż 250 gram, a następnie po podzieleniu narkotyku na tzw. „ćwiartki” po 0,25 grama zbył go z zyskiem nieustalonym osobom.</p>			
<p>P. C. był uprzednio karany.</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	
<p>P. C. w chwili popełnienia czynu był poczytalny.</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p>P. C.</p>	<p>jak w pkt 3 a/o</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>P. C. w okresie od końca lipca 2007 r. do końca sierpnia 2007 r. wspólnie i w porozumieniu z S. B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasowych, po uprzednim co najmniej kilkukrotnym otrzymaniu środka odurzającego w postaci heroiny w ilościach po ok. 5 gram od</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	<p>jak w pkt 1.1.1</p>	

mężczyzny o imieniu E., łącznie nie mniej niż 25 gram, a następnie po podzieleniu narkotyku na tzw. „ćwiartki” po 0,25 grama zbył go nieustalonym osobom.			
P. C. był uprzednio karany.	jak w pkt 1.1.1	jak w pkt 1.1.1	
P. C. w chwili popełnienia czynu był poczytalny.	jak w pkt 1.1.1	jak w pkt 1.1.1	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Ocena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania S. B.	W ocenie Sadu, zeznania świadka należało ocenić za wiarygodne w pełnym zakresie, bowiem były one spójne, konsekwentne i logiczne. Świadek opisał w sposób szczegółowy	

przebieg jego przestępczej działalności, wskazał wiele faktów z jego życia, a jego zeznania, pomimo wielokrotnego przesłuchiwania, były stanowcze. Odnośnie okoliczności związanych ze współpracą z P. C. przedstawił w sposób szczegółowy przebieg zdarzeń, w tym od kogo nabywał narkotyki, przedstawiając wszelkie, wręcz drobiazgowo okoliczności towarzyszące temu procederowi. Ponadto zeznania te są częściowo spójne z wyjaśnieniami oskarżonego P. C., który wskazał, że S. B. "kazał mu wychodzić i handlować [...]", a ponadto wskazał, że "nie pamięta ile wtedy sprzedał". W tym stanie, wobec wyjaśnień oskarżonego, nie budzi wątpliwości, że fakty wskazane przez świadka są prawdziwe. Należy również wskazać, że świadek wskazał dostawców narkotyków, szczegółowe okoliczności ich nabywania, a następnie dysponowania. Okoliczności te nie budzą wątpliwości w świetle innych dowodów, jak m.in. karty karnej P. C., z której wynika, że był on skazany za przestępstwo kradzieży, o którym zdarzeniu opowiadał świadek.

W toku procesu nie pojawiły się okoliczności, które mogłyby wpłynąć negatywnie na

		<p>postrzeganie zeznań świadka. O powyższym z całą stanowczością nie mogą świadczyć aktualne problemy zdrowotne, które objawiły się podczas przesłuchania świadka na etapie sądowym. Należy również zaznaczyć, że pomimo upływu znacznego okresu pomiędzy pierwszym z przesłuchań, a przesłuchaniem na rozprawie głównej, świadek konsekwentnie wskazywał, że nabywał narkotyki od M. W. (1), a ponadto że "działkowanie" odbywało się u świadka w domu lub czasem w piwnicy. A następnie P. C. brał te narkotyki w celu sprzedaży. Powyższe zostało przedstawione w sposób analogiczny, jak przez P. C..</p>
<p>częściowo wyjaśnienia P. C.</p>	<p>Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego częściowo za wiarygodne, tj. w zakresie w jakim wskazywał on okoliczności związane ze współpracą z S. B., o których mówił podczas przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego. Wyjaśnienia w tej części były spójne, logiczne, a ponadto zgodne z depozycjami świadka S. B.. W tym zakresie złożone wyjaśnienia służyły ustalaniu faktów.</p> <p>Sąd w całości odmówił przyznania wiarygodności wyjaśnieniom złożonym</p>	

	<p>na etapie postępowania sądowego. Oskarżony wówczas wskazał, że nie potwierdza wyjaśnień złożonych na wcześniejszym etapie. Nie potrafił jednak w sposób przekonujący wyjaśnić z jakich przyczyn wyjaśniał uprzednio odmiennie, szczególnie w kontekście jednoznacznego sformułowania "nie pamiętam ile wtedy sprzedałem". Oskarżony nie potrafił w sposób spójny i logiczny wyjaśnić zaistniałych rozbieżności, natomiast Sąd oceniając te zeznania przez pryzmat zasad prawidłowego rozumowania uznał je za niewiarygodne w tym zakresie.</p>	
protokoły oględzin akt sprawy	Dokumenty nie były kwestionowane przez strony postępowania, sporządzone w sposób prawidłowy.	
odpis wyroku nakazowego	Dokument urzędowy, sporządzony przez uprawniony organ, nie był kwestionowany przez inne strony.	
karta karna	Dokument sporządzony w sposób prawidłowy, ponadto jako dokument urzędowy korzysta z domniemania prawdziwości wskazanych w nim oświadczeń.	

opinia sądowo- psychiatryczna	Opinia pełna i jasna, sporządzona przez uprawnione podmioty. Nie była kwestionowana przez strony postępowania. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wyprowadzonych w niej wniosków.	
częściowo zeznania K. D.	<p>Sąd ocenił zeznania świadka w części za wiarygodne, tj. w zakresie w jakim opisywał on okoliczności związane z handlowaniem przez S. B. narkotykami, relacji świadka z S. B., uzależnienia świadka od narkotyków, propozycji wzięcia kredytu przez świadka oraz P. C., zatargu M. W. (1) z S. B.. Ponadto za wiarygodne Sąd uznał, że P. C. oraz S. B. byli w "grupie narkomańskiej" oraz że były też inne osoby sprzedające narkotyki. Zeznania w tym zakresie były spójne, logiczne i konsekwentne, a ponadto zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym w postaci zeznań S. B. oraz częściowo wyjaśnieniami P. C.. Również okoliczność, że M. W. (1) miał zatarg z S. B. znalazła potwierdzenie w pozostałych dowodach.</p> <p>W pozostałym zakresie - w jakim świadek zeznawał, że M. W. (1) nie handlował narkotykami - Sąd odmówił wiarygodności. Depozycje świadka w tym zakresie oparte było wyłącznie na domysłach,</p>	

	które wywiódł z tego, że syn M. W. (1) zażywał narkotyki i wyłącznie z tego powodu miałby on nie sprzedawać innym narkotyków. W tym zakresie zeznania te były sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami S. B..		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania A. W. (1) (k. C 59-60, 624-629)	<p>Sąd dał częściowo wiarę zeznaniom złożonym przez A. W. (1) - w części dotyczącej opisywania jej relacji z mężem, sytuacji życiowej syna P. W. oraz podejścia M. W. (1) do problemów narkotykowych ich syna.</p> <p>Niemniej jednak zeznania świadka były nieprzydatne dla ustalania stanu faktycznego w tej sprawie. Wynika to z tego, że znaczna część depozycji dotyczyła wyłącznie domysłów A. W. (1), natomiast dużej części zdarzeń nie pamiętała. Ponadto, nie potrafiła wskazać w sposób jednoznaczny okoliczności związanych z</p>	

		<p>zachowaniem P. C. oraz jego współpracy z M. W. (1) oraz S. B., bowiem - jak wskazała - nigdy nie była świadkiem takiej współpracy. Okoliczności podane przez A. W. (1) pozostawały poza przedmiotem tego postępowania i pozostawały irrelewantne z punktu widzenia zarzucanego P. C. czynu.</p>
<p>zeznania P. W. (k. 624-629)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka, które dotyczyły współpracy P. C. z S. B.. Były one sprzeczne z pozostałymi, zebranymi w tej sprawie dowodami, a w szczególności z pozytywnie ocenionymi przez Sąd zeznaniami S. B. oraz częściowo wyjaśnieniami P. C.. Ponadto świadek był bezpośrednio zainteresowany przedmiotem tego postępowania, albowiem drugim oskarżonym był jego ojciec - miał zatem interes w podawaniu nieprawdziwych depozycji, co zresztą pośrednio wskazał podczas zeznawania mówiąc "Teraz mówię, dlatego że ten człowiek przegina, mówi na mojego tatę". Ponadto M. W. (1) jak wynika z zeznań świadka odwiedzał P. W. w zakładzie karnym.</p> <p>Niekonsekwentne również były zeznania w zakresie, w jakim świadek wskazywał, że nigdy nie widział aby S.</p>	

B. spotykał się z M. W. (1), by następnie wskazywać, że wielokrotnie był zatrzymywany razem z S. B., zaś ojciec jak go widział z nim to "gnał go z jego otoczenia". Powyższe prowadzi do wniosku, że świadek co najmniej raz widział bezpośrednie spotkanie S. B. z M. W. (1). Nawet gdyby rzeczywiście świadek nie widział spotkania pomiędzy ww. osobami, to i tak pozostawałoby to bez znaczenia, albowiem jak wynika z zeznań S. B., podczas zawierania transakcji z M. W. (1), jedynym wskazanym świadkiem tych spotkań była A. W. (1).

Sąd nie dał również wiary zeznaniom świadka w zakresie, w jakim opisywał, że P. C. nabywał narkotyki wyłącznie na własny użytek. Wynika to z tego, że w ocenie Sądu świadek nie posiadał szczegółowej wiedzy nt. współpracy S. B. z P. C., albowiem nie wiedział on o transakcjach pomiędzy ww. osobami, w tym dotyczącymi kredytu. Ponadto świadek nie wyjaśnił w sposób spójny i logiczny co mogło być przyczyną braku sympatii do S. B. przez M. W. (1).

Sąd w pozostałym zakresie, co do depozycji dotyczących relacji świadka z S. B., w tym zakresu jego działalności przestępczej, nabywania

	<p>od niego narkotyków. Sąd uznał również za wiarygodne depozycje dotyczące uzależnienia świadka od narkotyków, a także zażywania ich przez P. C.. W powyższej części zeznania świadka były spójne, logiczne i konsekwentne. Opisywał on w sposób szczegółowy okoliczności z jego życia, a dotyczące działalności przestępczej S. B. oraz uzależnienia świadka od narkotyków.</p>	
<p>zeznania D. K. (k. 643-645)</p>	<p>Zeznania świadka były nieistotne przy ustalaniu stanu faktycznego. Świadek odmówił odpowiedzi na pytanie dot. ewentualnego handlowania przez S. B. środkami odurzającymi. Pozostałe depozycje nie miały znaczenia, albowiem dotyczyły okoliczności związanych z innym postępowaniem i opisaniem zachowania S. B. podczas przesłuchania.</p>	
<p>zeznania D. B. (k. 655-657)</p>	<p>Sąd ocenił za wiarygodne zeznania świadka w całości, niemniej jednak te zeznania były nieistotne przy ustalaniu stanu faktycznego. Świadek nie posiadała jakiegokolwiek wiedzy nt. współpracy S. B. z P. C.. Wskazała wyłącznie, że obaj chodzili razem do szkoły oraz że P. C. bywał u niej w domu.</p>	
<p>zeznania A. B. (k. 672-675)</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za nieistotne</p>	

	<p>dla ustalania stanu faktycznego, nie posiadał on wiedzy na temat współpracy pomiędzy S. B. a P. C., a ponadto nie wiedział nic na temat okoliczności związanych z postawionymi oskarżonemu zarzutami. Wskazał on wyłącznie że utrzymywali oni między sobą kontakt, co było kwestią niesporną w toku tego postępowania.</p>	
zeznania świadka E. S. (k. 672-675)	<p>Sąd ocenił zeznania świadka w przeważającej części za niewiarygodne, tj. w zakresie w jakim opisywał proceder handlu narkotykami przez S. B. wraz z P. C. i M. W. (1) - były one sprzeczne z pozostałymi dowodami, a w szczególności z zeznaniami S. B. oraz częściowo wyjaśnieniami oskarżonego P. C.. Powyższe wynika z tego, że choć świadek wprost wskazał, że S. B. z nim współpracował, to dalsza część zeznań była niespójna. Świadek kategorycznie stwierdził, że M. W. (1) nie mógł handlować narkotykami w dzielnicy U. bez zgody grupy Ożarowskiej czy świadka i wyłącznie na tej podstawie wysnuł wniosek, że M. W. (1) nie mógł sprzedawać S. B. narkotyków. Powyższe jest o tyle istotne, że świadek ten podnosił, że S. B. nabywał "po cichu" narkotyki od innej osoby, a tym samym nie mógł mieć</p>	

	<p>pełnej wiedzy na temat wszystkich dostawców S. B.. Świadek przy tym wprost wskazał, że nie posiada wiedzy na temat relacji M. W. (1) i S. B..</p> <p>Świadek przy tym nie posiadał wiedzy w zakresie osób pomagających S. B. przy handlu narkotykami.</p> <p>Zeznaniom, w części dotyczącej sprzedawania przez S. B. narkotyków, Sąd dał wiarę, albowiem były one zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym.</p>	
zeznania A. S. (k. 751-755)	<p>W ocenie Sądu zeznania były nieistotne dla ustalania stanu faktycznego w tej sprawie. Świadek poznała S. B. około 2011 roku, zaś P. C. około 2013 roku. W tych okolicznościach nie mogła ona posiadać wiedzy na temat zdarzeń objętych zarzutami, jej wiedza wynikała wyłącznie z opowieści innych osób, zaś co do kluczowych dla tej sprawy okoliczności nie posiadała jakiegokolwiek wiedzy.</p>	
zeznania M. S. (k. 751-755)	<p>W ocenie Sądu zeznania były nieistotne dla ustalania stanu faktycznego w tej sprawie. Świadek nie posiadała wiedzy na temat okoliczności związanych z zarzucanymi oskarżonemu czynami. Znaczna część zeznań opierała się na</p>	

	<p>przypuszczeniach świadka, toteż złożone depozycje były nieprzydatne dla tej sprawy.</p>	
<p>zeznania M. W. (2) (k. 832-837)</p>	<p>Sąd ocenił zeznania świadka w części za wiarygodne, tj. w zakresie w jakim opisywał on relacje pomiędzy S. B. a P. C., a także pomiędzy ww. a P. W.. Zeznania w tej części były spójne, logiczne i konsekwentne, a nadto zbieżne z zeznaniami S. B., niemniej jednak były nieistotne z punktu widzenia czynów zarzuconych P. C..</p> <p>Istotną kwestią wskazaną przez świadka było wyłącznie to, że świadek często widział P. C. z S. B..</p> <p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka co do okoliczności związanych relacjami pomiędzy P. W. a M. W. (1), a także między tym drugim a S. B.. Zeznania w tej części opierały się na przypuszczeniach i były sprzeczne z pozostałymi dowodami, w szczególności zeznaniami S. B.. Ponadto świadek dużej części zdarzeń nie pamiętał, jak chociażby tego czy P. C. przychodził do P. W.. Wobec tego, zdaniem Sądu, zeznania te opierały się wyłącznie na domysłach, a nie na rzeczywistym przebiegu zdarzeń, które mógłby zaobserwować świadek.</p>	

<p>zeznania A. D. (k. 832-837)</p>	<p>Sąd ocenił zeznania świadka za nieistotne dla ustalania stanu faktycznego. Jak wskazał świadek, znaczną część wskazywanych okoliczności znał z opowieści innych osób, a ponadto nie kojarzył P. C.. Świadek nie posiadał istotnych z punktu widzenia zarzuconych oskarżonemu czynów okoliczności.</p>	
<p>zeznania A. W. (2) (k. 832-837)</p>	<p>Sąd ocenił zeznania świadka za nieistotne dla ustalania stanu faktycznego. Świadek nie posiadał żadnej wiedzy na temat zdarzeń powiązanych z zarzucanymi oskarżonemu czynami. Nie znał P. C. ani S. B..</p>	
<p>zeznania C. S. (k. 902-903)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w części, w jakiej opisywał okoliczności związane z uzależnieniem od narkotyków P. W. oraz że między M. W. (1) a S. B. występował zatarg.</p> <p>W pozostałym zakresie zeznania świadka były niewiarygodne, opierały się na domysłach a nie bezpośredniej wiedzy. Świadczą o tym używane zwroty "raczej tylko ćpał", "domyślałam się, że od tego B.". Świadek nie posiadał szerszej wiedzy na temat działalności przestępczej S. B.. Ponadto zeznania w tym zakresie były sprzeczne z pozostałymi</p>	

	zebranych dowodami w tej sprawie, które Sąd ocenił pozytywnie.		
zeznania M. Z. (k. 984-985)	<p>Zeznania świadka, w zakresie w jakim opisywał on proceder handlu narkotykami przez S. B., Sąd ocenił za wiarygodne, albowiem były one spójne, logiczne i konsekwentne, a ponadto zbieżne z pozostałym, zebranych w tej sprawie materiałem dowodowym.</p> <p>W pozostałym zakresie depozycje świadka Sąd uznał za nieistotne dla ustalania stanu faktycznego, pozostawały one poza przedmiotem tego postępowania, część z nim wynikała z zasłyszanych przez niego historii od innych. Okoliczności związane z próbą obciążenia P. i M. W. (1) były bez znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy.</p>		
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Wszystkie zarzucane oskarżonemu czyny dotyczyły przestępstwa związanego z udzielaniem innym osobom środków odurzających w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. W realiach tej sprawy nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że oskarżony P. C. dopuścił się zarzucanych mu czynów.

W pierwszej kolejności Sąd analizował pierwszy z czynów, albowiem został on popełniony pod rządami poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd zastosował przepisy tej ustawy na podstawie art. 4 § 1 k.k., ponieważ ówczesnie obowiązujące przepisy były względniejsze dla sprawcy. Natomiast co do pozostałych czynów zastosowanie znalazły przepisy aktualnie obowiązującej ustawy z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Trafnie wskazuje się w doktrynie, że „udzielenie” to tyle co „przekazanie”, „wręczenie”, „dostarczenie” czy „danie” innej osobie środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Zachowania oskarżonego niewątpliwie wypełniło

znamiona zarzuconych mu przestępstw. Oskarżony odpłatnie udzielał środków odurzających innym osobom, co znalazło odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Należy również zaznaczyć, że wprowadzenie do obrotu i udzielenie środków odurzających w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zawsze jest działaniem umyślnym, czyli celowym i popełnionym ze swojego rodzaju premedytacją.

Wobec powyższego przyjąć należy przyjąć sprawstwo oskarżonego w zakresie art. 59 ust 1 upn z dnia 29 lipca 2005r w przypadku czynów z pkt 2 i 3 zaś z art. 46 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997r o przeciwdziałaniu narkomanii

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. C.	I		Sąd wymierzając oskarżonemu karę w pierwszej kolejności uwzględnił stopień społecznej szkodliwości, który był wysoki. Naruszone przez oskarżonego dobro należy ocenić jako istotne, bowiem skierowane było przeciwko przeciwdziałaniu narkomanii. Zachowanie oskarżonego było przemyślane i

ukierunkowane na cele zarobkowe przy wykorzystaniu przestępczego procederu. Oskarżony przy tym udzielił innym osobom dużą ilość środków odurzających i dokonywał tego przez dłuższy okres. Motywację oskarżonego również należy ocenić negatywnie, albowiem podjął on tę decyzję wyłącznie w celu zarobku i osiągnięcia korzyści majątkowej.

W tej sprawie nie wystąpiły ponadto żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu bądź winę. W toku postępowania jednoznacznie zostało stwierdzone, że poczytalność oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony działał w warunkach normalnej sytuacji motywacyjnej, wobec czego zdaniem Sądu stopień winy należało ocenić jako znaczny.

Rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa był znaczny, oskarżony swoim zachowaniem ułatwiał dostęp do środków odurzających poprzez udzielenie ich innym osobom. Oskarżony przy tym w czasie popełnienia czynów był osobą młodą oraz uzależnioną od narkotyków.

Okolicznościami obciążającymi w przypadku oskarżonego były: uprzednia karalność, popełnienie przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, popełnienie przestępstwa wspólnie i w porozumieniu z inną osobą.

Sąd przy tym nie znalazł okoliczności łagodzących.

W tych okolicznościach zachowanie oskarżonego należało ocenić jako naganne i zasługujące na karę, przy wymierzaniu której należało wziąć wszystkie powyższe okoliczności, wskutek czego wymierzona kara:

- za 1 czyn: 2 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł,

- za 2 czyn: 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł,

- za 3 czyn: 1 roku lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł,

jest adekwatna do stopnia winy, szczególnie z uwagi na zróżnicowanie ilościowe udzielanych środków odurzających. Również należało orzec karę grzywny przy uwzględnieniu ww.

			<p>okoliczności, bowiem oskarżony dopuścił się przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.</p> <p>Przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze zostaną osiągnięte, a także potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa będzie spełniona.</p>
P. C.	II	I	<p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy oraz 500 stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł. Powyższa kara została wymierzona w granicach orzeczonych kar jednostkowych. Sąd biorąc pod uwagę stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność podmiotową i przedmiotową uznał, że zastosowanie zasady asperacji będzie uzasadnione.</p> <p>Przestępstwa zostały popełnione co prawda w analogicznej konfiguracji przedmiotowo-podmiotowej, niemniej jednak dzielił je długi okres czasu.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. Ł. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 2300zł plus podatek VAT.		
IV	Na podstawie art. 627 k.p.k. obciążono oskarżonego P. C. opłatą w kwocie 5400zł oraz kosztami postępowania do kwoty 2000zł w pozostałej części przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.		
1.Podpis			

--	--